

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267555376/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Efter Liuset oc Hid tør hand i Flinten ej leede,
 Liuset er vel bestild, foruden Lampen hin feede.
 Soolen maa' undergaa', oc Maanen qvelder oc falder,
 Liuset maae for ham staae, naar hand ret vinker oc kalder,
 Slig en ærefuld Gud vi maae bekiende med ære,
 Ind vi kommer oc ud, vi fryet for hannem maae bære.
 Kryber du skønt i vraa, du stiel, du booler oc røfver,
 Du for hannem maa staae, du ej hans Øjen undløber.

VII.

Liuset var got.
 (a) I. Reg. VII.
 49. Jerem. LII.
 21.

v. 4. Oc Gud saa, at Liuset var godt.

Kostelig Roos oc Lof fick Kronen i Salomons tiide, (a)
 Som til zierlig behof, i Templen liuste saa viide:
 Skickelsen deilig var, men længer Liuset ej vared,
 Præsteris Olickar der til blef aldrig u-spared.
 Evige Gud, hvad Roos, vil Dagens Klarhed forticue,
 Baade som fra oc hoos skin ofver guldet det reene,
 Hører oc aldrig op, men Liuset dejlig oc klare,

(b) Hvorfor er
 Liuset got?

Ofverskin Dal oc Top, saa længe Verden skal vare. (b)
 [18] Skulde det vær' ej got, som Godhed selfver mon giøre,

1. Fordi God-
 heden self har
 gjort det.

Vare foruden Spot, hves Viisdommen self mon udføre;

2. Fordi det er
 deiligt, kønt oc
 klart.

Got var Liuset dernest, for egen Skickels' hin klare,

3. Fordi det
 udretter me-
 get got.

Klarhed er altid bæst, oc liigest Englenis Skare.

Liuset end siges got, for sin udretninger goode,

Verdens deilige Slot, for dig u-siunlig her stode:

Verdens underlig Ting, af hvilke Skaberen kændis,

Ginge du vel omkring, om Liuset aldrig optændis.

4. Fordi Gud
 self dommer
 det at være
 got.

Liuset er allerbæst, for det af Skaberen præsis,

Som veed oc allermæst, hvad mæst skal ære beviis;

Hvad nu Skønheden self, saa højt mon rose med ære,

Acter mand saare vel, det kænd ej skønnere vare.

(c) Liusus
 skønne Titler.

Lifiger Øjentrøst, (c) ó Sandheds skønneste Moder,

Phosphori søede Røst, oc nærmest' Englenis Broder,

Præctig Darii Sool, oc du Sysigambis saa herlig,

Træder du nu af Stool, du Qyinde tuctig oc ærlig: